

CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-285/2026 din 24 septembrie 2026, cu privire la contestația formulată de către procurorul Valeriu Cîrlan împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026

Președintele Consiliului/ședinței: Eduard Panea

Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Aliona Nesterov, Eduard Panea, Elena Roșior, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu, Mihail Sorbala

Membrul-raportor: Mariana Cherpec

Examinând, în ședință publică, cu citarea participanților, contestația formulată de către procurorul Valeriu Cîrlan împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026, cu participarea avocatei Cristina Sultan, a procurorului Valeriu Cîrlan și a inspectorului Iurie Caraman, audiind informația prezentată de membra-raportor Mariana Cherpec, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

I. Circumstanțele și parcursul procedural

Circumstanțele reflectate în sesizare

1. Pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află contestația formulată de procurorul Valeriu Cîrlan împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026

2. Procedura disciplinară a fost inițiată ca urmare a sesizării depuse la data de 02.07.2025 de către Xxxxx Xxxxx, privind pretinse abateri disciplinare săvârșite de Valeriu Cîrlan, procuror în Procuratura Hîncești, Oficiul Ialoveni. Potrivit autorului sesizării, la data de xx.xx.2025, aproximativ ora xx:xx, și-a parcat automobilul personal de model XX xxxx în curtea din fața casei sale, în spațiul adiacent blocului vecin, amplasat pe str. Xxxxxx xx/x, din mun. Chișinău, precizând că locul respectiv constituia un spațiu comun, și nu unul privat. Imediat după ce a ieșit din automobil, accesul i-ar fi fost blocat de un alt automobil, de model Xxxxx Xxxxx cu numărul de înmatriculare XXX xxx, iar conducătorul acestuia, o persoană pe care petiționarul nu o cunoștea la acel moment, ar fi început să îl atace verbal, reproșându-i că a parcat în curtea blocului său. Petiționarul a afirmat că i-a răspuns că locuiește în imediata apropiere, fereastra apartamentului său fiind chiar în fața locului dat, după care și-a continuat deplasarea pe jos spre domiciliu.

3. Potrivit sesizării, persoana în cauză ar fi lovit cu piciorul în bara de protecție din față a automobilului petiționarului. Acesta s-a întors și a apelat serviciul de urgență 112, solicitând deplasarea unui echipaj de poliție. În timp ce aștepta echipajul, persoana ar fi început să șteargă bara de protecție, pentru a demonstra lipsa prejudiciului, exprimându-se, potrivit relatării, în termeni vulgari, iar la un moment dat l-ar fi împins pe petiționar, care ar fi căzut pe automobilul alăturat, ulterior alunecând jos și suferind o leziune superficială la nivelul cotului. Imediat după aceasta, persoana s-ar fi retras rapid în blocul locativ.

4. A evidențiat faptul că, că la sosirea echipajului de poliție, persoana vizată nu a ieșit din bloc, colaboratorii de poliție ar fi așteptat câteva minute și ar fi solicitat inclusiv sprijinul unei vecine, care a plasat un mesaj în grupul blocului din rețelele de socializare, însă fără rezultat. Ulterior, petiționarului i s-a propus să se prezinte la secția de poliție din str. Bulgară 40, unde a depus o plângere pe faptul dat, fiindu-i eliberată îndreptare la Centrul de Medicină Legală din str. V. Korolenko 8, unde s-a prezentat a doua zi și i-a fost confirmată leziunea suportată în urma căzăturii. Ulterior s-a adresat și la Secția de traumatologie nr. 4 din str. Armenească 37, unde i-a fost administrat tratament, întrucât acuza dureri în zona traumatizată.

5. Mai mult, autorul sesizării a relatat că a doua zi, fiind contactat de administratorul blocului și discutând cu alți vecini, a aflat că persoana implicată în incident era Valeriu Cîrlan, cunoscut printre locatari ca „domnul procuror”, care ar fi avut o reputație negativă în rândul vecinilor, majoritatea acestora afirmând că au nimerit în situații de conflict cu el. Verificând sursele publice de pe internet, petiționarul a constatat că persoana respectivă deținea funcția de procuror.

6. Totodată, a menționat că poliția a ridicat probe video de la administratorul blocului, iar la data de 18.06.2025, la aproape 2 luni de la incident, a recepționat, prin poștă, de la Inspectoratul de Poliție Centru scrisoarea nr. 34/20/1-6395 din 09.06.2025, prin care a fost informat că persoana vinovată de comiterea faptei a fost identificată ca fiind cet. Valeriu Cîrlan iar, în conformitate cu art. 440 Cod contravențional al R. Moldova, în privința acestuia a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă.

7. Considerând această sancțiune prea blândă și invocând faptul că persoana vizată deținea o funcție de importanță în stat, petiționarul a solicitat intervenția Procurorului General interimar și inițierea, pe numele procurorului Valeriu Cîrlan, a unei proceduri disciplinare, cu atragerea acestuia la răspundere disciplinară, făcând trimitere la prevederile Codului de etică al procurorilor, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr. 4 din 27 mai 2016.

8. În susținerea celor invocate, autorul sesizării a afirmat că acțiunile procurorului slăbesc încrederea societății în procuratură, invocând: pct. 6.6.5 din Codul menționat, potrivit căruia procurorul urmează să evite conflictele la serviciu și în relațiile cu alte persoane; pct. 6.8.2, 6.8.5 și 6.8.6, care prevăd, în temeiul principiului corectitudinii, obligația procurorului de a se comporta întotdeauna în mod onorabil și demn, cu respectarea regulilor de conduită general acceptabile, de a se comporta în familie și în societate adecvat normelor de conviețuire socială unanim recunoscute, pentru a se bucura de respect și pentru a nu compromite statutul de procuror și de a evita relațiile cu persoane care i-ar putea compromite reputația.

9. În conformitate cu prevederile art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă Inspecției procurorilor pentru examinare.

Constatările Inspecției procurorilor

10. În urma verificării efectuate, prin Decizia din 20.08.2025, inspectorul Inspecției procurorilor, Iurie Caraman, examinând sesizarea formulată de Xxxxx Xxxxx, a identificat temei de tragere la răspundere disciplinară a procurorului Valeriu Cîrlan.

11. Inspecția procurorilor a reținut că procurorul Valeriu Cîrlan a fost numit în funcția de procuror în anul 2010, prin ordinul Procurorului General nr. 555-p din 29.06.2010, funcție pe care o deținea și la data efectuării verificării. În calitate de procuror, acesta urma să dea dovadă de cele mai înalte standarde etice și profesionale în comportamentul său, atât în serviciu, cât și în afara acestuia, întrucât față de procurori sunt înaintate o serie de cerințe morale și de conduită specifice, care trebuie însușite și respectate ca exigențe ale eticii profesionale. Însă, potrivit constatărilor inspectorului, procurorul Valeriu Cîrlan a admis în mod intenționat un comportament contrar înaltelor standarde etice și de conduită.

12. Fiind obligat, în conformitate cu principiul corectitudinii de la pct. 6.8 din Codul de etică al procurorilor, subpct. 6.8.2 și 6.8.5, să se comporte întotdeauna în mod onorabil și demn, respectând regulile de conduită general acceptabile, să se comporte în familie și în societate adecvat normelor de conviețuire socială unanim recunoscute pentru a se bucura de respect și să nu compromită statutul de procuror, procurorul Valeriu Cîrlan a comis abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. f¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, după cum urmează:

13. La xx.xx.2025, în jurul orei xx:xx, întorcându-se la domiciliul din str. XXXXXX nr. xx/x, mun. Chișinău, cu autoturismul XXXXXXXXX n/î XXX xxx, procurorul Valeriu Cîrlan, constatând că nu erau locuri libere de parcare, a blocat autoturismul de model XXX xxxx n/î XXX xxx în locul unde era deja parcat, a inițiat intenționat un conflict cu cet. XXXXXX XXXXXX pentru faptul că acesta își parcase automobilul în această curte, deși locuiește în alt bloc de locuințe. Într-o manieră arogantă, demonstrând o atitudine disprețuitoare și lipsa de respect, procurorul Valeriu Cîrlan i-a cerut lui XXXXX XXXXX să-și ia automobilul parcat din curtea blocului de locuit. În procesul conflictului inițiat, acesta a folosit expresii ofensatoare la adresa lui XXXXX XXXXX și, în mod obraznic, a lovit cu piciorul în bara de protecție față a autoturismului de model XXX xxxx n/î XXX xxx. Ulterior, Valeriu Cîrlan l-a îmbrâncit pe XXXXX XXXXX, ultimul căzând jos. În urma acțiunilor procurorului Valeriu Cîrlan lui XXXXX XXXXX i-a fost produsă o excoriație la nivelul cotului drept, calificată drept vătămare neînsemnată a integrității corporale, conform Raportului de constatare medico-legală nr. xxxxxxxxxxxx din 25.04.2025.

14. Din perspectivă disciplinară, faptele procurorului Valeriu Cîrlan au fost încadrate juridic în baza art. 38 lit. f¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, după indicii calificativi: *încălcarea Codului de etică al procurorilor, fiind reținute ca norme pertinente art. 3 alin. (7) din Legea nr. 3/2016, potrivit căruia procurorul este obligat să respecte Codul de etică al procurorilor, precum și pct. 6.8 (Principiul corectitudinii), subpct. 6.8.2 și 6.8.5 din Codul de etică al procurorilor.*

15. Din faptele expuse, precum și din lucrările procedurii disciplinare, Inspecția procurorilor a identificat temeiul de tragere la răspundere disciplinară a procurorului Valeriu Cîrlan, din cadrul Procuraturii Hîncești, Oficiul Ialoveni, cel prevăzut la art. 38 lit. f¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, manifestat prin încălcarea Codului de etică al procurorilor.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

16. În rezultatul examinării probelor administrate în cadrul procedurii disciplinare, Colegiul de disciplină și etică a reținut, prin Hotărârea nr. 3-19/2026 din 13.03.2026, că acțiunile procurorului din cadrul Procuratura Hîncești, Oficiul

Ialoveni, Valeriu Cîrlan, întrunesc elementele abaterii disciplinare prevăzute la art. 38 lit. f¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură - *încălcarea Codului de etică al procurorilor*.

17. Din materialele și probele examinate în ședința Colegiului, a rezultat cu certitudine încălcarea de către procurorul Valeriu Cîrlan a principiului corectitudinii, reglementat de pct. 6.8 din Codul de etică al procurorilor, și anume a subp. 6.8.2, care reglementează că procurorul trebuie „*să se comporte întotdeauna în mod onorabil și demn, respectând regulile de conduită general acceptabile*”, și a subp.6.8.5, „*să se comporte în familie și în societate adecvat normelor de conviețuire socială unanim recunoscute pentru a se bucura de respect și să nu compromită statutul de procuror*”.

18. Colegiul a reținut că, în legătură cu incidentul descris supra, a fost întocmit inclusiv un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 354 alin. (1) din Codul contravențional, întrucât, potrivit celor expuse de Xxxxxx Xxxxxx, în cadrul conflictului acesta a fost îmbrâncit de Valeriu Cîrlan, căzând la sol, fapt în urma căruia i-a fost produsă o excoriație la nivelul cotului drept, calificată drept vătămare neînsemnată a integrității corporale, conform raportului de constatare medico-legală nr. xxxxxxxxxxxx din 25.04.2025.

19. Totodată, Colegiul a precizat că asupra temeiniciei, legalității și corectitudinii întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și asupra probelor administrate în cadrul procesului contravențional, se va pronunța instanța de judecată competentă să examineze cauza în fond, urmând ca în aceste condiții Colegiul să aprecieze probele administrate strict în cadrul prezentei proceduri disciplinare, exclusiv în vederea constatării existenței sau inexistenței unei abateri disciplinare, fără a exceda limitele acuzației disciplinare formulate, pentru a stabili dacă a fost sau nu încălcat Codul de etică al procurorilor, în speță principiul corectitudinii.

20. Analiza efectuată a evidențiat faptul că, potrivit doctrinei și jurisprudenței în materia răspunderii disciplinare, abaterea disciplinară reprezintă încălcarea cu vinovăție de către persoană a îndatoririlor corespunzătoare funcției pe care o deține sau a normelor de conduită profesională prevăzute de lege. Având în vedere aceste circumstanțe, s-a apreciat ca incontestabil faptul că angajarea răspunderii disciplinare se circumscrie testului îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, aspecte care urmau a fi analizate inclusiv prin prisma nivelului gradului prejudiciabil al abaterii comise.

21. *Ab initio*, Colegiul a reținut faptul că acțiunile procurorului Valeriu Cîrlan din data de xx.xx.2025 sunt examinate de organele de poliție competente în cadrul cauzei contravenționale corespunzătoare, astfel că, fără a urmări stabilirea vinovăției contravenționale a procurorului în cauza respectivă, forul disciplinar a verificat conduita acestuia sub aspect disciplinar, etic și deontologic, în raport cu standardele de comportament impuse corpului de procurori și cu necesitatea menținerii prestigiului și credibilității Procuraturii, sarcină care revine procurorilor atât în exercițiul funcției, cât și în afara acestuia.

22. În acest sens, s-a apreciat că, așa cum a reținut Curtea Constituțională, garanțiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, sunt aplicabile, în măsura corespunzătoare, și procedurilor

disciplinare (a se vedea, *inter alia*, Vanjak vs. Croația, 14 ianuarie 2010), având în vedere atât gravitatea acuzațiilor împotriva agentului public, cât și consecințele grave aplicabile, și anume pierderea locului de muncă, în ciuda faptului că legislația operează cu categoria de răspundere disciplinară, și nu penală (§ 60 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 7 din 16.04.2015). Constatările redată subliniază că standardele de echitate pentru procedurile penale sunt transferabile, într-o anumită măsură, și la alte tipuri de proceduri care au un impact semnificativ asupra drepturilor unei persoane. Referitor la acest aspect, s-a reținut că Curtea Europeană a statuat că autoritățile trebuie să se asigure că procedurile în fața unui tribunal disciplinar și hotărârea sa ulterioară nu încalcă prezumția de nevinovăție în temeiul art. 6 § 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ca urmare a declarării vinovăției procurorului, indiferent dacă procedurile penale sunt în curs de derulare sau dacă au fost finalizate, în urma achitării sau a încetării acestora (Urat v. Turcia, nr. 53561/09, 27 noiembrie 2018).

23. Din aceste considerente, Colegiul a arătat că va urmări ca tezele din soluția disciplinară să nu încalce dreptul la prezumția de nevinovăție a procurorului Valeriu Cîrlan în cauza contravențională, reținând ca important faptul că în privința acestuia nu exista o hotărâre contravențională definitivă la data examinării cauzei disciplinare. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile contravenționale pot fi asimilate unei „*acuzații în materie penală*” în sensul autonom al art. 6 din Convenție, fiind aplicabile garanțiile specifice unui proces echitabil. Prin urmare, angajarea concomitentă a răspunderii disciplinare și a răspunderii penale sau contravenționale este posibilă atunci când faptele derivă din aceeași situație de fapt, dar aduc atingere unor valori sociale distincte, protejate de normele juridice penale, contravenționale sau disciplinare.

24. În această parte a problemei abordate, Colegiul a reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, cumulul răspunderii disciplinare cu răspunderea penală este posibil numai dacă fapta săvârșită cu vinovăție de către salariat constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune, iar această formă de cumul este posibilă fără a se încălca principiul *non bis in idem*, întrucât fiecare dintre normele juridice avute în vedere ocrotește relații sociale diferite, iar principiul interzice numai aplicarea pentru aceeași faptă ilicită a două sau mai multe sancțiuni de aceeași natură (Hotărârea Curții Constituționale nr. 7 din 16.04.2015). Totodată, s-a reținut că dispozițiile art. 4 din Protocolul 7 la CEDO nu împiedică faptul ca aceeași persoană să facă obiectul, pentru același act, atât al urmăririi penale/contravenționale, cât și al unei alte acțiuni cu caracter diferit, spre exemplu, al unei proceduri disciplinare.

25. Cu referire la acuzația disciplinară, Colegiul a reținut că inspectorul a constatat că Valeriu Cîrlan în calitate de procuror, urma să dea dovadă de cele mai înalte standarde etice și profesionale în comportamentul său, atât în serviciu, cât și în afara acestuia, deoarece față de procurori sunt înaintate un șir de cerințe morale și de conduită specifice, urmând a fi însușite și respectate ca deziderate ale eticii profesionale, însă procurorul Valeriu Cîrlan a admis în mod intenționat un comportament contrar înaltelor standarde etice și de conduită, fiind obligat, în conformitate cu principiul corectitudinii de la pct. 6.8, subpct. 6.8.2 și 6.8.5 din Codul de etică al procurorilor, să se comporte întotdeauna în mod onorabil și demn, respectând regulile de conduită general acceptabile, și să se comporte în familie și în

societate adecvat normelor de conviețuire socială unanim recunoscute pentru a se bucura de respect și a nu compromite statutul de procuror, comițând astfel abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. f¹) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, în circumstanțele de fapt enunțate.

26. S-a reținut că procurorul a încălcat cele mai înalte standarde etice și morale, precum și principiul corectitudinii, prin blocarea cu propriul automobil a mașinii cetățeanului Xxxxx Xxxxx, prin inițierea și menținerea în public a conflictului verbal cu acesta, fiind conștient de riscul degenerării altercației și, astfel, al implicării într-un conflict public de natură să afecteze imaginea întregii instituții a Procuraturii.

27. Colegiul a apreciat că conduita procurorului este cu atât mai inacceptabilă cu cât, în activitatea sa profesională, acesta, prin natura atribuțiilor sale, contribuie la prevenirea și sancționarea comportamentelor antisociale și manifestărilor conflictuale de tip huliganic, astfel încât un asemenea comportament al procurorului este de natură să genereze percepția că asemenea conduite pot fi tolerate, ceea ce contravine normelor de conviețuire socială și rolului procurorului de garant al respectării legii și model de conduită.

28. În acest context, Colegiul a constatat că faptul inițierii conflictului, al blocării mașinii cetățeanului Xxxxx Xxxxx și al implicării ulterioare în altercația verbală nu a fost negat în ședință nici de procuror, care a indicat că a mai avut și alte situații în care el personal inițiază anumite discuții cu persoane care, în viziunea lui, au comportamente antisociale, incorecte, fapt, care, și anterior, a determinat apelarea poliției de către persoanele implicate în conflict cu el.

29. Tendința procurorului de a se implica în anumite conflicte verbale, reprobabile, dăunătoare imaginii Procuraturii, a rezultat, în opinia Colegiului, și din materialele acumulate în cadrul ședinței.

30. Concluzionând, Colegiul a constatat că comportamentul procurorului Valeriu Cîrlan, manifestat la xx.xx.2025, nu reprezintă un caz izolat de conduită de natură să aducă atingere principiului corectitudinii. În circumstanțele reținute, procurorul a inițiat un conflict în legătură cu un loc public de parcare care nu îi aparținea și asupra căruia nu deținea un drept exclusiv de folosință sau de proprietate, adoptând o conduită de natură să genereze o stare de tensiune și iritare, care a determinat persoana implicată să apeleze serviciul unic de urgență 112. O asemenea conduită este incompatibilă cu obligația procurorului de a se abține de la fapte susceptibile să compromită demnitatea funcției și imaginea procurorilor în societate.

31. Colegiul a reținut, totodată, că, fiind întrebat în ședință, însuși procurorul Valeriu Cîrlan a declarat că nu înțelege motivul pentru care cetățeanul Xxxxx Xxxxx ar fi urmărit să formuleze o sesizare eventual falsă, în condițiile în care nu se cunoșteau anterior. În același timp, Colegiul a apreciat ca veridice declarațiile cetățeanului Xxxxx Xxxxx, care s-au caracterizat prin consecvență pe parcursul examinării cauzei și care se coroborează cu ansamblul probatoriului administrat, inclusiv cu circumstanțele ce caracterizează conduita procurorului și cu antecedentele disciplinare ale acestuia.

32. Colegiul subliniază că exercitarea funcției de procuror presupune, în primul rând, o conduită caracterizată prin decență, reținere și respect față de normele de conviețuire socială, iar prerogativele conferite de lege trebuie exercitate în limitele și cu respectarea acestor exigențe. Or, exercitarea unor drepturi sau prerogative

presupuse, în mod excesiv și repetat, cu riscul degenerării într-un conflict verbal deschis, contravine obligației de rezervă și este de natură să aducă atingere imaginii, onoarei și demnității funcției de procuror, precum și respectului datorat normelor de conviețuire socială.

33. De asemenea Colegiul a remarcat că respectarea statului de drept impune cele mai înalte standarde etice și profesionale în comportamentul procurorilor, atât în serviciu, cât și în afara acestuia, de natură să aducă cetățenilor încredere în justiție, standardul de conduită al unui procuror fiind mult mai ridicat decât cel al unui cetățean obișnuit. În același sens, potrivit Avizului CCPE nr. 13 (2018) privind independența, responsabilitatea și etica procurorilor, procurorii își îndeplinesc atribuțiile în cadrul principiului statului de drept, care necesită respectarea unui anumit număr de valori fundamentale, cum ar fi imparțialitatea, transparența, onestitatea, prudența, corectitudinea și contribuția la calitatea justiției, iar pentru a spori încrederea publicului în sistemul de justiție procurorii trebuie să fie în permanență preocupați să se asigure că aceste valori sunt respectate și că ele le ghidează activitatea.

34. Colegiul a menționat că comportamentul procurorilor nu poate fi lăsat la discreția acestora, indiferent dacă este în interiorul sau în afara muncii lor, iar procurorul trebuie să fie conștient, prin atitudinea, comportamentul și conduita sa, că are de apărut nu doar onoarea și demnitatea lui, dar și prestigiul funcției de procuror.

35. În aceste circumstanțe, s-a reținut că circumstanțele de fapt descrise de Inspecție, fără a interfera cu examinarea laturii contravenționale a cazului, permit concluzia că asupra faptului că procurorul Valeriu Cîrlan a manifestat, la data de xx.xx.2025, un comportament de natură să compromită încrederea în sistemul judiciar și să aducă atingere onoarei, probității profesionale și prestigiului Procuraturii.

36. Colegiul a apreciat că necesitatea conformării conduitei la aceste norme este cu atât mai stringentă în cazul procurorilor, având în vedere rolul acestora în înfăptuirea justiției și obligația de a menține încrederea publicului în sistemul judiciar.

37. S-a constatat că abaterea disciplinară reținută vizează încălcarea de către procuror a obligației de rezervă, care constituie o expresie practică a principiilor generale ale deontologiei profesionale și impune manifestarea moderației și reținerii atât în exercitarea atribuțiilor de serviciu, cât și în viața privată. Această obligație presupune menținerea unei conduite ireproșabile și conformarea comportamentului procurorului principiilor morale și etice recunoscute de societate, precum și exigențelor de bună-credință, corectitudine și decență.

38. În acest context, atitudinea nedemnă a procurorului trebuie înțeleasă ca orice manifestare contrară exigențelor de conduită stabilite prin actele normative și regulamentele care guvernează exercitarea funcției de procuror. În acest sens, art. 6 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură stabilește obligația procurorului de a respecta regulile deontologice și de a se abține de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror.

39. Prestigiul Procuraturii reprezintă aprecierea publică pozitivă a instituției în ansamblul său, această apreciere fiind determinată inclusiv de percepția asupra onoarei, probității și conduitei profesionale a procurorilor. Prin urmare, conduita individuală a procurorului, inclusiv cea manifestată în afara exercitării directe a

atribuțiilor de serviciu, poate avea relevanță pentru încrederea publică în instituție și în prestigiul profesiei.

40. Din analiza circumstanțelor faptice reținute în decizia disciplinară și în cauza contravențională înaintată procurorului Valeriu Cîrlan, Colegiul a constatat că elementele constitutive ale abaterii disciplinare și cele ale contravenției nu sunt identice, fapt compatibil cu garanțiile din art. 6 § 2 al CEDO.

41. Din perspectivă disciplinară, acțiunile și inacțiunile procurorului Valeriu Cîrlan s-au încadrat în baza art. 38 lit. f¹) din Legea cu privire la Procuratură, după indicii calificativi: încălcarea Codului de etică al Procurorilor. Colegiul a reținut că latura obiectivă a abaterii disciplinare constă în încălcarea de către procuror a regulilor de conviețuire socială bazate pe decență, bună-cuviință, moralitate, unanim acceptate de societate, precum și a standardelor de conduită impuse de legi, regulamente sau de Codul de etică al procurorului, săvârșită în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu; cu referire la speță, procurorul a încălcat obligația de a avea o conduită ireproșabilă, inclusiv în viața privată. Vinovăția, în cazul acestei abateri disciplinare, poate lua doar forma intenției directe sau indirecte.

42. Sub aspectul consecințelor conduitei procurorului Valeriu Cîrlan Colegiul a menționat că, între acțiunile ce formează elementul material al acestei abateri disciplinare și afectarea imaginii publice a procurorului, a instituției Procuraturii și a întregii justiții ca sistem în apărarea ordinii de drept, există legătură de cauzalitate directă, întrucât evenimentul a devenit cunoscut public, fiind supus reacțiilor negative din partea publicului. Prin urmare, aflându-se permanent în atenția publică, datorită importanței activității sale, procurorul trebuie să manifeste un comportament etic, moral și să se abțină de la elementele care afectează imaginea actorilor din justiție.

43. Cu referire la sancțiunea disciplinară, Colegiul a reținut că, potrivit prevederilor art. 41 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, sancțiunile disciplinare se aplică procurorilor în funcție, iar potrivit art. 41 alin. (2) din aceeași lege, sancțiunea disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia, gravitatea abaterii disciplinare fiind determinată de natura faptei comise și de consecințele produse, iar consecințele produse fiind evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

44. La aprecierea gravității abaterii disciplinare și la individualizarea sancțiunii disciplinare, Colegiul a luat în considerare gravitatea concretă, împrejurările, legătura de cauzalitate și consecințele directe ale faptelor săvârșite de procurorul Valeriu Cîrlan, inclusiv aspectele incidente situației în speță, reținând că prin hotărârea adoptată este necesar să se asigure și efectul preventiv al sancțiunilor disciplinare, precum și să se facă dovada fermității cu care se respectă standardele înalte înaintate față de profesia de procuror, astfel încât societatea să primească asigurarea că corpul profesional al procurorilor își îndeplinește exigent, în termenii stabiliți de lege, atribuțiile specifice profesiei și adoptă un comportament conform standardelor de conduită, manifestând înalte principii morale, corectitudine, integritate și onestitate.

45. Totodată, Colegiul a ținut cont de standardele europene, inclusiv de Opinia nr. 13 (2018) a Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni „Independența, responsabilitatea și etica procurorilor” din 23.11.2018, potrivit căreia orice sancțiune

disciplinară trebuie să fie necesară, adecvată și proporțională cu abaterea săvârșită. În același timp, Opinia subliniază că procurorii trebuie să manifeste, în toate împrejurările, integritate, prudență și un comportament conform celor mai înalte standarde profesionale, inclusiv prin menținerea onoarei și demnității profesiei și evitarea situațiilor de natură să-i compromită prestigiul.

46. Prin urmare, având în vedere toate aceste circumstanțe, ținând cont de gravitatea încălcării legii, de vinovăția procurorului și de persistența în comiterea faptelor disciplinare similare, Colegiul a apreciat că atitudinea nedemnă a acestuia în raport cu principiile și standardele inerente profesiei de procuror generează concluzia că se impune aplicarea în privința procurorului Valeriu Cîrlan a sancțiunii disciplinare prevăzute de art. 39 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură - *avertisment*, ca fiind o măsură proporțională cu abaterea disciplinară comisă, aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai severe fiind disproportională în raport cu faptele constatate, Colegiul apreciind că efectul preventiv, atât sub aspect individual, cât și general, poate fi realizat prin aplicarea sancțiunii disciplinare menționate.

Circumstanțele și motivele expuse în contestație

47. La data de 03.04.2026, procurorul Valeriu Cîrlan, fiind în dezacord cu soluția adoptată de Colegiu, a contestat hotărârea nr.3-19/2026 din 13.03.2026, solicitând, cu titlu principal, constatarea nulității acesteia, iar, în subsidiar, casarea hotărârii și încetarea procedurii disciplinare, invocând lipsa elementelor constitutive ale abaterii disciplinare.

48. În descrierea circumstanțelor de fapt, contestatarul relatează că procedura disciplinară a fost declanșată în baza sesizării depuse de Xxxxx Xxxxx și înregistrate la 02.07.2025 în cadrul Inspecției procurorilor, prin care au fost invocate pretense abateri disciplinare comise la xx.xx.2025, în afara activității profesionale. Acestea ar fi constat în manifestarea unui comportament verbal agresiv, prin utilizarea unor cuvinte injurioase și manifestarea aroganței, precum și într-un comportament fizic exprimat prin bruscare și deteriorarea automobilului prin lovirea cu piciorul a barei de protecție, în curtea blocului locativ. Contestatarul menționează că, prin decizia inspectorului din 20.08.2025, materialele au fost transmise Colegiului de disciplină și etică, cu propunerea de aplicare a sancțiunii disciplinare în temeiul art. 38 lit. f¹) din Legea cu privire la Procuratură, iar procedura a fost repartizată membrului raportor la 08.09.2025, în volum de 83 de file.

49. Totodată, contestatarul subliniază că aceleași fapte au constituit obiectul unei cauze contravenționale pornite în baza plângerii aceluiși petiționar. În cadrul acesteia, prin hotărârea judecătorească din februarie 2026, pronunțată în dosarul nr. xx-xxxxx/2025, a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Valeriu Cîrlan, cu constatarea lipsei faptei contravenționale. Potrivit contestatarului, hotărârea a fost atacată cu recurs de Xxxxx Xxxxx la 10.03.2026, cauza aflându-se în continuare pe rolul instanțelor de judecată, iar hotărârea Colegiului a fost adoptată la 13.03.2026, în pofida acestor circumstanțe.

50. Referitor la pretensele vicii admise în cadrul controlului efectuat de Inspecția procurorilor, contestatarul invocă neexaminarea cererilor sale din 14.08.2025 și 19.08.2025, prin care a solicitat audierea martorului Xxx Xxx și reclamarea înregistrării video efectuate cu telefonul mobil al petiționarului. Potrivit

contestatarului, asupra acestor cereri nu a fost emis niciun act prin care să fie dispusă admiterea sau respingerea lor, cu încălcarea prevederilor art. 15, 68 și 85 alin. (2) și (3) din Codul administrativ.

51. Totodată, contestatarul susține că, contrar art. 87 alin. (2) din Codul administrativ, nu a fost întocmit un proces-verbal privind consemnarea probelor recepționate de la petiționar și că părțile nu au fost audiate în cadrul vreunei ședințe desfășurate în fața Inspecției procurorilor. În același context, acesta invocă neclarități cu privire la înscrisul manuscris de la f. d. 63, în care se menționează prezentarea de către Xxxxx Xxxxx a două fișiere video și două fotografii, susținând că înscrisul nu indică data, circumstanțele, locul și persoana care a realizat înregistrările.

52. De asemenea, contestatarul susține că nu rezultă dacă și când aceste probe i-au fost puse la dispoziție pentru a lua cunoștință de conținutul lor și a formula contraargumente, prezenta contraprobe sau solicita declararea inadmisibilității acestora. Acesta mai invocă lipsa descifrării și examinării fișierelor video, precum și existența la dosar a unui înscris intitulat „Notă”, al cărui conținut, în opinia sa, nu se referă la prezenta cauză, ci la un alt procuror.

53. Contestatarul mai susține că, deși materialele cauzei contravenționale au fost solicitate și recepționate de la IP Centru și era cert că procesul contravențional se afla la stadiul examinării în instanța de judecată, inspectorul raportor nu a aplicat dispozițiile art. 81 Cod administrativ privind suspendarea procedurii și nu a întocmit nicio operațiune administrativă în acest sens, ignorând că procesul contravențional constituie un tot întreg, desfășurat în mai multe etape procesuale, și că întreg probatoriul asupra acuzațiilor aduse se află în raport strâns și nemijlocit cu probatoriul administrat în cadrul acestuia, materialele cauzei contravenționale fiind puse direct la baza propunerii inspectorului.

54. Totodată, în Raportul din 20.08.2025 inspectorul nu s-a expus asupra admiterii sau administrării explicației martorului Xxx Xxx, nici în favoarea, nici în defavoarea acesteia, punând în schimb la baza acuzației probatoriul depus de petiționar în circumstanțe neidentificate, a cărei utilitate, relevanță și legalitate sunt puse sub semnul unor îndoeli rezonabile, și a admis caracterul pretins preconcepț al formulării prin sintagma „*poziția procurorului tras la răspundere disciplinară*”, deși etapa verificărilor nu constituie stabilirea faptului că procurorul vizat este deja tras la răspundere disciplinară.

55. Contestatarul adaugă că, deși inspectorul cunoștea că acesta se afla în concediu de odihnă pe 20 de zile în perioada efectuării controlului, actele de dispoziție au fost emise în mod urgent, fără cercetarea din oficiu a circumstanțelor cazului, prevăzută de art. 22 Cod administrativ, și fără acumularea corectă a probatoriului, graba și formalismul excesiv viciind dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare garantat de art. 40 Cod administrativ și, în final, dreptul fundamental la prezumția nevinovăției, fiind încălcate deopotrivă principiile legalității, egalității de tratament, bunei-credințe, imparțialității, proporționalității, transparenței și comunicării, statuate la art. 21, 23, 24, 25, 29, 32 și 33 Cod administrativ.

56. Cu privire la viciile admise în cadrul procedurii în fața Colegiului de disciplină și etică, contestatarul menționează că hotărârea a fost adoptată după 8 luni și 11 zile de la transmiterea materialelor, ceea ce contravine principiului eficienței și celui al termenului rezonabil, statuate la art. 27 și 28 Cod administrativ, art. 50

alin. (6) din Legea cu privire la procuratură și pct.66 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, potrivit căruia decizia se adoptă, de regulă, în cel mult 2 luni de la primirea materialelor de la Inspekția procurorilor, fără ca prelungirea acestui termen să fi fost dispusă prin vreo operațiune administrativă motivată.

57. Contestatarul susține că, în condițiile în care de soluționarea contestației împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție depindea direct dacă fapta antisocială de „*huliganism nu prea grav*” există sau nu în acțiunile sale, întrucât aceleași circumstanțe de fapt îi erau imputate și în procedura disciplinară sub forma nerespectării regulilor de conduită general acceptabile și a unui comportament nedemn și neonorabil în societate, Colegiul era obligat să suspende procedura disciplinară din oficiu ori la cererea sa, în temeiul art. 81 Cod administrativ, cu atât mai mult cu cât atât procurorul vizat, cât și petiționarul au depus înscrisuri care atestau condițiile aplicării acestei norme, însă asupra cererii de suspendare sau amânare depuse la 10.12.2025 Colegiul nu s-a expus, contrar obligației prevăzute de art. 64 Cod administrativ.

58. Se mai invocă faptul că, în afara probatoriului din cauza contravențională, Colegiul a reținut probe depuse de petiționar în circumstanțe dubioase și fără oficialitatea necesară procedurii administrative: 2 fișiere video, 2 fotografii și explicațiile din 15.08.2025, s-a expus pe marginea acestora, dar nu s-a expus asupra probelor prezentate de procurorul vizat, nu le-a admis și nu a audiat martorii apărării solicitați, încălcând astfel principiul egalității și nediscriminării, precum și p. 65 și 69 din Regulamentul citat, și făcând în mod arbitrar și pripit constatarea privind existența unui comportament neonorabil și nedemn din partea procurorului vizat la data de xx.xx.2025.

59. Sub aspectul neîntrunirii elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, contestatarul arată că era necesar de a fi stabilit, prin administrarea unor probe concrete, dacă acuzațiile sunt reale și în mod veridic probate, iar nu doar prin probele aflate la materialele procesului contravențional în derulare ori prin declarația pretinsei victime, precizând că aroganța poate fi demonstrată doar prin anumite probe și nu poate fi stabilită exclusiv în baza explicațiilor petiționarului, iar din materialele video prezentate fracturat aceasta nu a fost demonstrată.

60. Totodată a arătat că nu a avut loc un conflict verbal, fiind vorba doar de o discuție scurtă, emoțională, prin care i-ar fi solicitat petiționarului, pe un ton amiabil, să nu parcheze automobilul în fața blocului în care nu locuiește, iar din declarațiile acestuia, audiat la 19.12.2025, se atestă că nici nu ține minte cum a fost numit, din probatoriul administrat neconturându-se nicio injurie sau cuvânt ofensator.

61. A mai adăugat că, deși Xxxxx Xxxxx a fost supus expertizei medico-legale și s-au constatat vătămări corporale nesemnificative, raportul nu a stabilit că acestea au fost provocate de procurorul vizat la data de xx.xx.2025 și în circumstanțele descrise de petiționar, iar martorii oculari Xxx Xxx și Xxxxxx Xxxxxx au declarat că altercația fizică și bruscarea nu au avut loc și că acuzația privind prejudicierea automobilului se sprijină exclusiv pe declarațiile unei părți și pe fotografii care nu identifică mijlocul de transport, cauzarea și autorul prejudiciului, probele video și foto prezentate de petiționar neatestând vreo altercație între persoane.

62. Valeriu Cîrlan susține că probele administrate provin din cauza contravențională aflată în derulare și și-au pierdut utilitatea, întrucât instanța de judecată, examinând aceleași probe, a constatat prin hotărâre lipsa faptei ilegale de huliganism nu prea grav în acțiunile sale, astfel încât constatările Colegiului, întemeiate exclusiv pe prezumții și afirmații unilaterale ale petiționarului, nesusținute prin probe utile și concludente și nerăsturnând declarațiile martorilor oculari și hotărârea judecătorească, nu depășesc nivelul unor simple supoziții și sunt lipsite de substanță juridică obiectivă.

63. În același context, contestatarul invocă nemotivarea actului administrativ contestat, menționând că, potrivit art. 31 și art. 118 Cod administrativ, motivarea completă este obligatorie, constituie parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia, iar în cazul actelor administrative defavorabile trebuie să cuprindă o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului, inclusiv investigațiile, probele, audierile și opiniile participanților contrare conținutului final, condiție neîndeplinită de Colegiu, care nu a motivat existența tuturor elementelor constitutive ale abaterii incriminate, nu a identificat criteriile după care a ajuns la concluzia comiterii acesteia și nici criteriile care au servit temei pentru aplicarea sancțiunii sub formă de avertisment, deși puterea discreționară conferită unei autorități nu poate fi privită într-un stat de drept ca o putere absolută și fără limite, iar în jurisprudența CtEDO se reține că motivarea trebuie să fie adecvată actului emis și să prezinte într-o manieră clară și univocă raționamentul urmat de instituția care a adoptat măsura atacată (cauza Ruiz Torija v. Spania).

64. Referitor la individualizarea sancțiunii, procurorul Valeriu Cîrlan susține că au fost reținute ca circumstanțe agravante sancțiunile disciplinare din anii 2014 și 2017, aplicate cu 12 și, respectiv, 10 ani în urmă și care erau stinse la data examinării cauzei, care nu constituie antecedent disciplinar în vigoare, deși Inspekția procurorilor nu a identificat astfel de situații, iar ca circumstanțe atenuante nu au fost reținute stimulările și evaluările cu calificativul „foarte bine” din istoricul său profesional (f.d. 67, 68), sancțiunea nefiind motivată prin prisma principiului proporționalității consacrat de art. 29 și art. 137 Cod administrativ și de jurisprudența Curții Constituționale (HCC nr. 5 din 25.02.2020, pct. 94), fiind astfel adusă atingere drepturilor sale, inclusiv în calitate de cetățean, în special dreptului de a se bucura de o reputație ireproșabilă în rândul specialiștilor din domeniul dreptului și în societate.

65. Sintetizând cele expuse, contestatarul susține că argumentele invocate au substanță obiectivă suficientă, iar hotărârea contestată este neîntemeiată și ilegală, respectiv, solicită admiterea integrală a contestației.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

66. *Poziția inspectorului din cadrul Inspekției procurorilor, Iurie Caraman, în cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 24.09.2026.*

Inspectorul a arătat că verificarea sesizării a fost efectuată în limitele Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. Totodată, a remarcat că procurorului vizat i s-a adus la cunoștință conținutul sesizării și i s-au explicat drepturile, iar la 14.08.2025 acesta a confirmat recepționarea lor.

67. Referitor la solicitarea de suspendare a procedurii, inspectorul a susținut că procedura disciplinară este autonomă față de procedura contravențională și are un

obiect distinct. Aceasta vizează conformitatea conduitei procurorului cu normele Codului de etică, nu calificarea faptei drept contravenție. Legea nr. 3/2016 nu condiționează examinarea cauzei disciplinare de soluționarea definitivă a unei cauze contravenționale. Anularea procesului-verbal prin hotărârea nedefinitivă nu exclude, prin ea însăși, reținerea unei conduite incompatibile cu statutul de procuror.

68. Pe fond, inspectorul a menționat că abaterea a fost stabilită pe baza ansamblului probelor administrate: declarațiile petiționarului, înregistrările video și fotografiile, raportul de expertiză medico-legală, materialele cauzei contravenționale, explicațiile procurorului. Aceste probe atestă, în opinia sa, un comportament care nu corespunde exigențelor pct. 6.8.2 și 6.8.5 din Codul de etică al procurorilor. Critica privind aprecierea probelor exprimă, în esență, dezacordul contestatorului cu concluziile Colegiului și nu relevă încălcări procedurale de natură să afecteze legalitatea hotărârii.

69. Cu privire la sancțiune, inspectorul a arătat că avertismentul este cea mai blândă sancțiune prevăzută de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 și este proporțională cu gravitatea faptei. Prin urmare, inspectorul a solicitat respingerea contestației și menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

70. În ședința Consiliului Superior al Procurorilor, procurorul Valeriu Cîrlan a fost asistat de avocatul Cristina Sultan și a susținut integral argumentele expuse în contestație, solicitând admiterea contestației și anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026. Procurorul a reiterat că Inspecția procurorilor și Colegiul nu au examinat cererile sale privind audierea martorilor și suspendarea procedurii până la soluționarea cauzei contravenționale. A arătat că prin hotărârea instanței din 26.02.2026 procesul-verbal cu privire la contravenție a fost anulat, cu constatarea lipsei faptei contravenționale. În opinia sa, abaterea a fost reținută exclusiv în baza declarațiilor petiționarului și a unor probe cu proveniență neclară, fără aprecierea declarațiilor martorilor Xxxx Xxxx și Xxxxxx Xxxxxx. În consecință, a solicitat încetarea procedurii disciplinare sau, în subsidiar, trimiterea cauzei spre reexaminare Colegiului de disciplină și etică.

71. În cadrul ședinței Consiliului Superior al Procurorilor din 24.09.2026, avocatul Cristina Sultan a solicitat suspendarea procedurii până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive în procesul contravențional, aflat în examinare la Curtea de Apel Centru. Invocând art. 81 Cod administrativ, apărarea a susținut că procedura disciplinară depinde direct de soluția din procesul contravențional, întrucât constatările Colegiului s-au întemeiat pe probe administrate în acel dosar, iar prima instanță a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție, hotărâre contestată cu recurs de petiționar. Apărarea a invocat, totodată, prezumția de nevinovăție și principiul securității raporturilor juridice.

III. Aprecieră Consiliului Superior al Procurorilor

72. Competența Consiliului Superior al Procurorilor de a examina contestația împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art. 70 alin. (1) lit. f) și art. 86 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și din pct. 9.11 lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor.

73. Consiliul verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile de admisibilitate a contestației, inclusiv calitatea persoanei care a formulat-o.

74. Consiliul constată că nu sunt întrunite temeiuri de inadmisibilitate, de tardivitate ori alte impedimente procedurale care ar împiedica examinarea în fond a contestației sau ar determina încetarea procedurii, urmând ca viciile de procedură invocate de contestatar să fie analizate în continuare, în cadrul aprecierii argumentelor.

75. Înainte de a analiza fondul cauzei disciplinare, Consiliul se va pronunța asupra viciilor de procedură invocate de procurorul Valeriu Cîrlan, întrucât o eventuală constatare a nulității hotărârii Colegiului ar face inutilă orice analiză ulterioară pe fond.

76. Analizând în ansamblu circumstanțele procedurii disciplinare, materialele acumulate în cadrul verificării efectuate de Inspekția procurorilor, constatările Colegiului de disciplină și etică, precum și argumentele prezentate de procurorul Valeriu Cîrlan, avocatul Cristina Sultan și inspectorul Iurie Caraman în cadrul contestației înaintate, în urma deliberării, Consiliul Superior al Procurorilor constată necesitatea respingerii contestației formulate, cu menținerea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026, ca fiind legală și întemeiată.

77. Pentru motivarea concluziei formulate, vor fi expuse, în continuare, considerentele de fapt și de drept care fundamentează această concluzie.

78. Cadrul normativ incident cauzei examinate este constituit din art. 6 alin. (3) lit. d), art. 37, art. 38 lit. f), art. 39 alin. (1) lit. a), art. 41 alin. (1) și (2), art. 45 alin. (1), art. 50 alin. (6), art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77 și art. 86 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură; pct. 6.8, subpct. 6.8.2 și 6.8.5 din Codul de etică al procurorilor; Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor și Regulamentul cu privire la organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică; art. 21-33, art. 40, art. 64, art. 68, art. 81, art. 85, art. 87 și art. 118 din Codul administrativ; precum și, în măsura pertinentei, jurisprudența Curții Constituționale (Hotărârea nr. 7 din 16.04.2015, Hotărârea nr.5 din 25.02.2020), jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Vanjak v. Croația, Urat v. Turcia, Ruiz Torija v. Spania) și Avizele CCPE nr. 9 (2014) și nr. 13 (2018).

79. Consiliul reține că procurorul Valeriu Cîrlan exercită funcția de procuror în Procuratura Hîncești, Oficiul Ialoveni, având o experiență profesională relevantă, dobândită în exercitarea funcției de procuror, care presupune asimilarea deplină a standardelor de conduită specifice funcției exercitate, atât în activitatea de serviciu, cât și în afara acesteia.

80. *Sub aspectul laturii obiective*, Consiliul reține că contestatarul nu neagă interacțiunea avută la data de xx.xx.2025 cu Xxxxx Xxxxx, în curtea blocului locativ, pe motivul parcării unui automobil, pe care însă o califică drept „o discuție scurtă, emoțională”, purtată „pe un ton amiabil”, contestând existența unui conflict verbal. Consiliul reține că, indiferent de calificarea pe care contestatarul o dă propriei conduite, din materialele cauzei rezultă, iar contestatarul nu le contestă ca împrejurări de fapt, că diferendul, lipsit de orice legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, a fost urmat de apelarea numărului unic de urgență 112, de intervenția organelor de

poliție, de examinarea medico-legală a petiționarului și de întocmirea unui proces-verbal cu privire la contravenție.

81. Consiliul reține că apelul la numărul de urgență 112, efectuat în imediata apropiere temporală a incidentului, precum și raportul de expertiză medico-legală care a constatat existența unor vătămări corporale, chiar nesemnificative, în privința petiționarului, constituie elemente obiective, independente de declarațiile părților, care confirmă caracterul conflictual și evoluția acestuia, incompatibil cu susținerea contestatarului privind o simplă discuție amiabilă.

82. Totodată, Inspekția procurorilor a stabilit că în cadrul verificării au fost administrate următoarele probe:

- informația-112, din care rezultă că la xx.xx.2025, ora xx:xx, XXXXX XXXXX a apelat la serviciul 112, solicitând intervenția poliției pe str. XXXXXXXX xx/x în legătură cu o persoană agresivă;

- cererea lui XXXXX XXXXX către IP Centru din xx.xx.2025 privind identificarea și atragerea la răspundere a persoanei care, în jurul orei xx:xx, l-a înjurat, a lovit cu piciorul în bara de protecție față a automobilului său și l-a bruscăt, în urma căruia fapt a căzut jos și s-a lovit la cotul mâinii drepte;

- procesul-verbal din xx.xx.2025 de audiere a victimei XXXX XXXX, în care acesta a făcut declarații cu privire la conflictul/incidentul avut cu persoana (un vecin) cu automobilul de model XXXXXXX n/î XXX xxx;

- raportul agentului de poliție XXXXXXX, din care rezultă că la xx.xx.2025, fiind în serviciu cu autopatrula MAI xxxx, s-a deplasat la fața locului în urma apelului la serviciul 112, pe str. XXXXXXX xx/x, la apelul lui XXXXX XXXXX, care a comunicat că, după încheierea programului de serviciu, a parcat automobilul său XXX n/î XXX xxx în fața blocului xx/x, după ce de el s-a apropiat o persoană cu automobilul XXXXXXX n/î XXX xxx, care a declarat că locul de parcare este al lui, după care a lovit cu piciorul în automobilul solicitantului și l-a îmbrâncit, numindu-l cu cuvinte necenzurate, apoi a intrat în blocul locativ;

- raportul de constatare medico-legală nr. xxxxxxxxxxxx din 25.04.2025, prin care s-a constatat că la examinarea medico-legală a cet. XXXXX XXXXX s-a depistat o excoriație la nivelul cotului drept, care a putut fi cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovirea de asemenea obiect, prin mecanism de fricțiune, posibil în perioada de timp indicată, și care a fost calificată drept vătămare neînsemnată a integrității corporale;

- raportul inspectorului superior din cadrul OPS al SP-4 al IP Centru al DP mun. Chișinău, XXXXXXX XXXXXXX, din 09.06.2025 privitor la materialele cu nr. xxxx înregistrate în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al IP Centru, din care rezultă că a fost relevată prezența elementelor contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional și că în privința lui Valeriu Cîrlan a.n. 19xx, domiciliat în mun. Chișinău, str. XXXXXXX xx/x, ap. X, a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional;

- înregistrările video ridicate în baza procesului-verbal de ridicare din 02.05.2025 de la administratorul XXXXXXXXXXXX, ale înregistrărilor de pe camerele de supraveghere video amplasate în curtea blocurilor locative din str. XXXXXXX nr. xx/x-

xx/x, din care rezultă interacțiunea lui Valeriu Cîrlan cu Xxxxx Xxxxx din xx.xx.2025;

- imaginile video filmate de Xxxxx Xxxxx pe telefonul său mobil, în care apare Valeriu Cîrlan și din care rezultă că acesta, fără niciun temei legal, i-a cerut lui Xxxxx Xxxxx să-și ia mașina de pe locul parcat, precum și, potrivit aprecierii Inspecției, maniera arogantă, atitudinea disprețuitoare și lipsa de respect a procurorului; fișierele video au fost create, conform proprietăților, la xx.xx.2025, orele xx:xx și xx:xx;

- imaginile foto efectuate de Xxxxx Xxxxx, care indică locul unde Valeriu Cîrlan a lovit cu piciorul în bara de protecție a automobilului, capota a/m Xxxxx n/î Xxx xxx peste care a căzut Xxxxx Xxxxx, fiind îmbrâncit de Valeriu Cîrlan. Aceste fișiere foto au fost create, conform proprietăților, pe data de xx.xx.2025, la orele xx:xx și xx:xx;

- explicațiile lui Xxxxx Xxxxx din 15.08.2025, prin care acesta explică înregistrările video de pe camerele de luat vederi instalate în curtea blocurilor locative din str. XXXXXXX nr. xx/x-xx/x, din care rezultă că la xx.xx.2025, în intervalul orelor xx:xx - xx:xx, procurorul Valeriu Cîrlan apare în imagini în timp ce a interacționat cu Xxxxx Xxxxx;

- certificatul de confirmare nr. X din 07.08.2025, prin care administratorul XXXXXXXXXXXX confirmă că Valeriu Cîrlan locuiește pe str. XXXXXXXX xx/x, ap. X, mun. Chișinău;

- informația cu nr. xx/xxxx din 30.07.2025 a Agenției Servicii Publice, prin care se confirmă că, potrivit datelor Registrului de stat al vehiculelor, mijlocul de transport de model XXXXXXXX, n/î XXX xxx, este înregistrat din data de 21.12.2022 după Xxxxx Xxxx, a.n. 19xx.

83. Referitor la probatoriul administrat, Inspecția procurorilor a aplicat în speță procedeul „analogia legii”, constatând, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, că probele sunt pertinente, concludente și se coroborează între ele, fiind utile în confirmarea veridicității faptelor invocate de Xxxxx Xxxxx în sesizarea nr. 137s/25.

84. Contestatarul invocă faptul că hotărârea a fost adoptată peste 8 luni și 11 zile de la repartizarea materialelor, contrar pct. 66 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, art. 50 alin. (6) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură și principiilor eficienței și termenului rezonabil (art. 27 și 28 Cod administrativ).

85. Consiliul reține că termenul de 2 luni, formulat prin sintagma „*de regulă*”, instituie un termen de recomandare, destinat asigurării celerității procedurii disciplinare, iar nu un termen de decădere a cărui nerespectare ar atrage nulitatea actelor subsecvente. Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură nu prevede o asemenea sancțiune procesuală, iar simpla depășire a unui termen de recomandare, în absența unei vătămări concrete și dovedite a drepturilor procesuale ale procurorului vizat, nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru anularea procedurii disciplinare.

86. Consiliul reține, în plus, că durata examinării își găsește o justificare obiectivă în însăși conduita procesuală a contestatarului, care, prin cererile din 19.08.2025 și 10.12.2025, a solicitat în mod repetat amânarea sau suspendarea examinării până la soluționarea cauzei contravenționale, iar Colegiul, prin amânările

acordate, a asigurat tocmai posibilitatea depunerii la materialele procedurii disciplinare a hotărârii/încheierii judecătorești din februarie 2026, act pe care contestatarul îl invocă în prezent în apărarea sa. Contestatarul nu poate, prin urmare, să se prevaleze de o durată a procedurii la producerea căreia a contribuit el însuși și care a operat, în concret, în beneficiul dreptului său la apărare.

87. Argumentul central al contestației îl constituie susținerea potrivit căreia Colegiul era obligat să suspende procedura disciplinară până la soluționarea definitivă a cauzei contravenționale privind același incident din xx.xx.2025.

88. Consiliul reține că răspunderea disciplinară a procurorului are caracter autonom în raport cu răspunderea contravențională, cele două forme de răspundere având temeuri juridice, obiecte de protecție, elemente constitutive și criterii de apreciere distincte. Astfel, contravenția de *huliganism nu prea grav* presupune întrunirea elementelor constitutive prevăzute de lege, inclusiv încălcarea grosolană a ordinii publice, în timp ce abaterea disciplinară prevăzută la art. 38 lit. f) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură vizează încălcarea Codului de etică al procurorilor, inclusiv a obligației de a se comporta în orice împrejurare onorabil și demn, cu respectarea regulilor de conduită general acceptabile (pct. 6.8.2), precum și de a avea în societate un comportament conform normelor de conviețuire socială unanim recunoscute, astfel încât să nu fie compromis statutul de procuror (pct. 6.8.5).

89. Prin urmare, lipsa întrunirii elementelor unei contravenții nu exclude, prin ea însăși, existența unei abateri disciplinare. Răspunderea disciplinară se apreciază prin prisma exigențelor specifice statutului de procuror și a standardelor de conduită profesională și deontologică, astfel încât o conduită poate fi incompatibilă cu aceste exigențe chiar dacă nu întrunește elementele constitutive ale unei contravenții.

90. În consecință, actul administrativ individual al Colegiului nu depindea, în sensul art. 81 alin. (1) Cod administrativ, de un act, de o operațiune preliminară ori de un raport juridic care trebuia constatat de o altă autoritate publică, întrucât constatarea existenței sau inexistenței contravenției nu constituie un element constitutiv al abaterii disciplinare imputate. A accepta teza contrară ar însemna ca orice procedură disciplinară să poată fi încetată prin simpla declanșare sau contestare a unei proceduri conexe, sub sancțiunea golirii de conținut a mecanismului de răspundere disciplinară a procurorilor.

91. Cât privește obligația de a se pronunța asupra cererii de suspendare, Consiliul reține că aceasta a fost soluționată prin însăși dispunerea continuării examinării cauzei, iar rațiunile respingerii ei se regăsesc, în raționamentul Colegiului privind caracterul de sine stătător al răspunderii disciplinare. Eventuala neconsemnare a soluției printr-un act distinct constituie o neregularitate formală, care, în absența unei vătămări concrete, nu poate atrage nulitatea hotărârii, cu atât mai mult cu cât hotărârea judecătorească invocată de contestatar a fost, în final, depusă la materiale și a putut fi valorificată de acesta în apărare.

92. Referitor la neexaminarea cererilor din 14.08.2025 și 19.08.2025, prin care contestatarul a solicitat Inspecției procurorilor audierea martorului Xxx Xxx și reclamarea înregistrării video integrale efectuate de petiționar cu telefonul mobil, precum și la neaudierea de către Colegiu a martorilor apărării, Consiliul reține că neemiterea unui act distinct de admitere sau respingere a acestor cereri constituie o neregularitate formală care, în lipsa unei vătămări concrete a drepturilor procurorului

vizat, nu poate atrage nulitatea hotărârii contestate. Dreptul la apărare în cadrul procedurii disciplinare nu echivalează cu un drept necondiționat la administrarea oricărei probe solicitate. Potrivit art. 87 alin. (1) Cod administrativ, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, iar potrivit art. 22 alin. (2) Cod administrativ aceasta stabilește felul și volumul cercetărilor și nu este legată nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

93. La caz, declarațiile ambilor martori propuși de apărare au fost depuse la materialele cauzei disciplinare și au fost accesibile organului disciplinar, astfel încât audierea nemijlocită a acestora nu era de natură să adauge elemente noi celor deja consemnate în scris. Consiliul reține totodată că valoarea probantă a acestor declarații este diminuată de raporturile de apropiere dintre martori și procurorul vizat, respectiv de faptul că automobilul implicat în incident este înregistrat pe numele unuia dintre martorii propuși, împrejurări care justifică aprecierea rezervată a Colegiului de disciplină și etică.

94. Din materialele procedurii disciplinare rezultă că procurorul vizat a recepționat copia sesizării și extrasul privind drepturile și obligațiile sale la 14.08.2025, a formulat cereri la 14.08.2025 și 19.08.2025, a depus explicații scrise, a anexat înscrisuri în apărare, a fost audiat în fața Colegiului și a avut posibilitatea de a-și expune poziția și de a răspunde întrebărilor formulate, împrejurări care satisfac exigențele aplicabile unui proces echitabil în materie disciplinară.

95. Referitor la invocarea art. 87 alin. (2) Cod administrativ, sub aspectul lipsei unui proces-verbal de consemnare a probatoriului recepționat de la petiționar, Consiliul reține că norma invocată impune consemnarea într-un proces-verbal a audierii participanților, a martorilor sau a experților, precum și a cercetării probelor la fața locului, iar nu recepționarea înscrisurilor și a suporturilor materiale prezentate de petiționar în susținerea sesizării. Anexarea la materialele cauzei a înscrisurilor, fotografiilor și fișierelor video depuse de autorul sesizării nu impune întocmirea procesului-verbal, iar procurorul vizat, având acces la materialele procedurii, a avut posibilitatea de a lua cunoștință de întregul volum al acestora și de a formula obiecții, drept pe care l-a și exercitat.

96. Referitor la sintagma *„poziția procurorului tras la răspundere disciplinară”*, utilizată în Raportul din 20.08.2025, Consiliul reține că aceasta desemnează calitatea procesuală a persoanei în privința căreia se desfășoară procedura disciplinară, fiind o formulă tehnică prin care inspectorul a prezentat poziția procurorului vizat asupra faptelor imputate, iar nu o afirmație privind vinovăția acestuia. Sintagma nu conține nicio apreciere asupra existenței abaterii disciplinare și nu poate fi interpretată ca o prejudecare a fondului cauzei, structura raportului demonstrând, dimpotrivă, că poziția procurorului vizat a fost consemnată și supusă examinării. În plus, raportul inspectorului nu are caracter decizional, ci de propunere, soluția asupra cauzei aparținând exclusiv organului colegial, care a examinat cauza în mod nemijlocit, astfel încât argumentul contestatarului privind pretinsa parțialitate a inspectorului este nefondat.

97. Referitor la efectuarea verificării în perioada în care procurorul vizat se afla în concediu de odihnă, Consiliul reține că legea nu instituie o interdicție în acest sens, iar exercitarea efectivă de către contestatar a drepturilor procedurale, prin cererile și

explicațiile depuse la 14.08.2025 și 19.08.2025, demonstrează că dreptul său la apărare nu a fost afectat sub acest aspect.

98. Referitor la susținerea privind nemotivarea hotărârii contestate, prin raportare la art. 118 Cod administrativ, Consiliul reține că actul cuprinde analiza situației de fapt și de drept, descrierea probelor administrate și aprecierea acestora, încadrarea juridică a faptei, precum și criteriile avute în vedere la individualizarea sancțiunii, fiind astfel îndeplinite exigențele de conținut ale motivării. Obligația de motivare nu presupune formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de participant, ci expunerea considerentelor esențiale care au determinat soluția, permițând reconstituirea raționamentului autorității emitente. Faptul că soluția adoptată nu coincide cu susținerile contestatarului nu echivalează, prin el însuși, cu lipsa motivării.

99. Consiliul Superior al Procurorilor reține că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, și anume: obiectul - relațiile sociale privind statutul procurorului, prestigiul Procuraturii și încrederea publică în corpul procurorilor; latura obiectivă - acțiunile sau inacțiunile contrare normelor deontologice; latura subiectivă - vinovăția; și legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul produs.

100. Consiliul reamintește că regulile de conduită profesională impun procurorului să se abțină de la orice manifestare de natură să compromită demnitatea funcției deținute și încrederea publicului în Procuratură și în actul de justiție în ansamblul său. Această exigență nu este circumscrisă exercițiului atribuțiilor de serviciu, ci se extinde asupra întregii conduite sociale a procurorului, art. 6 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 3/2016 instituind obligația acestuia de a se abține de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii ori ar afecta prestigiul profesiei, iar subpct. 6.8.2 și 6.8.5 din Codul de etică al procurorilor, obligația de a se comporta întotdeauna în mod onorabil și demn și de a nu compromite statutul de procuror. Se impune ca procurorul să dea dovadă de rezervă, calm și autocontrol în toate împrejurările în care conduita sa ar putea pune în discuție echilibrul și autoritatea corpului profesional din care face parte, cu atât mai mult în raporturile cotidiene cu terții, în care acesta nu acționează în temeiul vreunei prerogative conferite de lege.

101. Consiliul subliniază că percepția publică asupra Procuraturii se formează nu doar prin actele procesuale ale procurorilor, ci și prin conduita acestora în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, în special în interacțiunea directă cu cetățenii. În acest context, conduita unui procuror într-un diferend personal este susceptibilă să fie apreciată prin prisma statutului său profesional și, în consecință, să influențeze percepția asupra instituției. În speță, incidentul s-a produs în spațiul comun al blocurilor locative din str. XXXXXX nr. xx/x-xx/x, în raza camerelor de supraveghere, a determinat apelarea serviciului unic de urgență 112 și intervenția unui echipaj de poliție, precum și solicitarea sprijinului vecinilor și difuzarea unui mesaj în grupul de comunicare al locatarilor. Totodată, contestatarul a fost identificat în cadrul comunității prin calitatea sa de procuror. Astfel, un diferend de natură privată a depășit sfera relației dintre persoanele implicate și a devenit cunoscut unui cerc mai larg de persoane, statutul profesional al contestatarului constituind un element relevant al percepției asupra incidentului.

102. În aceste circumstanțe, Consiliul constată că urmările conduitei imputate nu pot fi apreciate exclusiv prin raportare la persoana contestatarului, întrucât asocierea incidentului cu statutul său de procuror este de natură să afecteze percepția asupra Procuraturii și prestigiului profesiei. Această concluzie este în concordanță cu standardele europene relevante, inclusiv Avizul CCPE nr. 9 (2014) și Avizul CCPE nr. 13 (2018), care subliniază necesitatea ca procurorii să respecte cele mai înalte standarde de integritate și prudență în conduită și să evite implicarea în situații sau discuții susceptibile să degenereze și să afecteze încrederea publicului în justiție.

103. Consiliul reține, în plus, că, indiferent de soluția definitivă ce urmează a fi pronunțată în cauza contravențională, conduita imputată își păstrează caracterul incompatibil cu exigențele statutului de procuror. Chiar dacă s-ar admite, prin ipoteză, că faptele nu întrunesc elementele constitutive ale contravenției de huliganism nu prea grav, împrejurarea că un procuror intră într-un conflict verbal cu un cetățean pe care nu îl cunoștea, într-o chestiune lipsită de orice legătură cu atribuțiile sale de serviciu și cu privire la un bun comun asupra căruia nu deținea niciun drept exclusiv de folosință, și permite ca acest diferend să evolueze până la intervenția organelor de poliție, la efectuarea unei expertize medico-legale și la o expunere publică prelungită, este, prin ea însăși, de natură să afecteze imaginea profesiei. Pragul deontologic nu se confundă cu cel contravențional și nu se reduce la abținerea de la fapte ilicite, ci presupune un nivel sporit de reținere și echilibru, a cărui nerespectare atrage răspunderea disciplinară independent de calificarea contravențională a aceleiași situații de fapt.

104. Consiliul reține, în plus, că prezenta cauză nu constituie prima situație în care conduita procurorului Valeriu Cîrlan în raporturile cu terții a format obiectul unei examinări disciplinare. Astfel, conform Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-167/14 din 04.09.2014, s-a reținut că Secția securitate internă, efectuând un control de serviciu în privința procurorului Valeriu Cîrlan, a constatat că acesta, la 26.06.2014, în sediul procuraturii raionului Ialoveni, a inițiat o situație de conflict cu cet. II, aplanat doar după implicarea procurorului-șef, pentru care i s-a atras atenția asupra respectării cu strictețe a normelor de etică profesională.

105. Potrivit art. 41 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, sancțiunea disciplinară se aplică proporțional cu gravitatea abaterii comise și în funcție de circumstanțele personale ale procurorului.

106. Consiliul reține că sancțiunea aplicată de Colegiu - *avertisment*, constituie cea mai puțin severă dintre sancțiunile prevăzute de art. 39 alin. (1) din Legea nr. 3/2016, reprezentând, potrivit legii, o prevenire făcută procurorului asupra abaterii disciplinare comise și o recomandare de a respecta pe viitor dispozițiile legale.

107. În aceste condiții, criticile contestatarului privind valorificarea eronată a antecedentelor disciplinare din anii 2014 și 2017 ca circumstanțe agravante, precum și privind neluarea în considerare a stimulărilor și a calificativelor obținute la evaluare, nu sunt de natură să determine modificarea sancțiunii aplicate. Consiliul apreciază, în consecință, că sancțiunea avertismentului este proporțională cu gravitatea abaterii constatate și adecvată atât sub aspect corectiv, în raport cu procurorul vizat, cât și sub aspect preventiv, în raport cu întreaga profesie.

108. Soluția adoptată este compatibilă cu soluția adoptată de Consiliu în Hotărârea nr. 1-96/2026 din 02.04.2026.¹

109. Pentru considerentele expuse, Consiliul Superior al Procurorilor reține că motivele invocate în contestație nu sunt de natură să înlăture legalitatea și temeinicia hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026, prin care în privința procurorului Valeriu Cîrlan din cadrul Procuraturii Hîncești, Oficiul Ialoveni, a fost constatată săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. f¹) din Legea nr. 3/2016 și a fost aplicată sancțiunea disciplinară – *avertisment*.

110. În consecință, Consiliul Superior al Procurorilor respinge contestația formulată de procurorul Valeriu Cîrlan și menține Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026.

111. În considerarea argumentelor expuse *supra*, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 2 voturi „pro admiterii contestației” și 7 voturi „contra admiterii contestației”, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 79 și art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor -

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de procurorul Valeriu Cîrlan, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-19/2026 din 13.03.2026.

2. Hotărârea se comunică procurorului Valeriu Cîrlan și Inspecției procurorilor.

3. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul Hotărâri.

4. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său, într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președinte interimar al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Eduard PANEA

¹ https://csp.md/sites/default/files/2026-04/96_hot_contestatia_igor_demciucin.pdf